PRESE DE VIN

Podgoreni

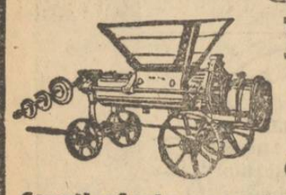

NU întârziați cu comanda Dv.; prin sânzări foarte importante disponibilul este foarte redus.

Cereți oferte sau vizitați depozitul nostru

MACKECHNIE & Co.

STR. C. A. ROSETTI, 3 BUCUREȘTI

„SPHINX" CEL MAI BUN UNTDELEMN pentru salate și maioneze

Aparate Fotografice

PLACI - FILME - ACCESORII

cumpărați eftin numai la

„FOTO-OMNIA" Telef. 316|71

BUCUREȘTI, STRADA ACADEMIEI, 24

Se developează — Se copiază — Se fac mariri

Lactofermentul Dr. ROBIN

ESTE SALVATORUL COPIILOR și ADULȚILOR *căci îi vindecă* de Dizenterii, Diarea Constipații, Intoxicații alimentare, Febră tifoida și de toate celelalte boli intestinale și Toxi intestinale. Prescris de somitățile medicale Este luat cu plăcere fiind de un gust foarte bun. La Farmacii și Drogherii

Prețul unui flacon lei 70 în toată țara

Laborator și depozit general

Calea Moșilor 98. — Telefon 19 | 59

Expediții prin colete poștale în toată țara

Ochelari

după prescripții medicale la magazinul HEINRICH EINHORN

9017 Strada Carol No. 8, fost 12 — Telefon 68/67

VĂPSEAUA DE PĂR

RAPID

ESTE NEINTRECUTĂ ÎN EFECTUL EI

SE GĂSEȘTE ÎN TOATE NUANȚELE

LA FARMACII - DROGHERII SI PARFUMERII

O garderobă bărbătească completă pentru Lei 895

Trimitem la cerere prin poștă și contra ramburs, următoarele obiecte pentru garderoba bărbătească, de la fabrică de primul rang.

1) Trei metri stofă de lână pentru un elegant costum bărbătesc; lățimea 142 cm.; în orice culoare; desene moderne.

2) Trei metri zefir italian în desene și culori din cele mai moderne.

3) Trei perechi ciorapi bărbătești în culori diferite.

4) Una cravată bărbătească elegantă mercerizată jumătate mătase.

Toate aceste obiecte le trimitem pentru suma de **Lei 895**

Aceleași în calitate „Extra" cu **Lei 1075.**

„ „ „ „Prima" cu **Lei 1285.**

Aceleași în calitate „Prima" B. cu **Lei 1675.**

Premiu gratuit!

La comanda a 3 complecte **oferim gratuit căptușeală** pentru fiecare costum.

Expedierea se face fără acont și contra ramburs. Ambalajul și transportul foarte redus privesc pe cumpărător. **Fără nici un risc:** în caz când obiectele nu plac se iau înapoi și se restitue imediat suma trimisă.

Comenzile se vor adresa la:

„METEOR" — IAȘI

Strada I. C. Brătianu No. 12

Scrisori de mulțumire primite dela clienții noștri:

1) Vă aduc călduroase mulțumiri pentru conținutul pachetului ce l'am primit și de care a luat cunoștință multe persoane cari vor face comenzi, având un avantagiu de 30—35 la suta fata de cumpărăturile din localitate Incodată vă trimit lande pentru inițiativa D-v.

HARALAMBIE DAVIDESCU, Magazioner C. F. R. Mărășești

2) Am primit comenzile făcute (de 4 ori câte o garderobă) și am constatat că v'ați ținut de condițiune. — Primiți mulțumirile noastre — din încredințare, VASILE CRIVEANU, Învățător. Deva (Transilvania)

A murit profesorul N. Cosăcescu

Doborît de o îndelungată suferință, profesorul N. Cosăcescu și-a dat, Joi obștescul sfârșit.

Boala căpătată în primăvara aceasta l-a ținuit, în patul de suferință, nemai îngăduind bătrânului dascăl să-și continue ocupațiunile sale obișnuite: grădinăria și vânătoarea.

Defunctul a fost inginer și profesor de matematici la liceul Matei Basarab.

S'a născut în anul 1865, în com. Pogoanele jud. Buzău. Licențiat în matematici și științe fizice, inginer, defunctul a fost colaborator la numeroase reviste științifice și didactice.

Pe tărâmul politic, N. Cosăcescu s'a afirmat prin activitatea desfășurată ca redactor la „România liberă" a lui Laurian și apoi la „Națiunea" lui D. Brătianu, la „Lupta" și „Ziua" lui Gh. Panu, etc.

Când Take Ionescu și-a format partidul său, N. Cosăcescu care dela 1908 trecuse la conservatori, l-a urmat pe acesta, colaborând la ziarul lui „Ordinea", la ziarul francez „La Romanie" și la „Acțiunea conservatoare" a lui Victor Ionescu. Ca om politic și-a desvoltat activitatea pe numeroase terenuri.

A fost secretar general al ministerului de domenii, deputat și director general al Poștelor, pe vremea păcii dela București. În această calitate a încheiat convenția telegrafică cu Balcanii și a acordat avantagii presii, 50 la sută reducere pentru corespondențele telegrafice interbalcanice.

A muncit și pe tărâmul didactic. Este autorul și inovatorul manualelor de matematici pentru cursul primar, de liceu, precum și numeroase alte lucrări.

Pentru activitatea sa politică a fost răsplătit cu numeroase distincțiuni, „Steaua" și „Coroana României" în gradul de comandor, ordinul belgian „Leopold", în gradul de mare cruce, „Coroana de fier" ordinul „Danilo și Sf. Sava" etc.

Regele Ferdinand I va trăi!

La 1914 Ferdinand I a urcat treptele tronului regal, iar la 1927 s'a ridicat spre culmea și mai majestoasă a nemuririi.

A domnit treisprezece ani. Numai atât. Cât de cult să fii, ești înclinat uneori să simți o teamă superstițioasă față de înrâurirea fatidică a numărului 13.

Dar în acești treisprezece ani s'au desăvârșit isprăvi strălucite pe cari nici în treisprezece secole nu au avut norocirea să le îndeplinească atâți mândri voevozi cari au însemnat răboaje aurite în paginile istoriei noastre naționale. Întregirea neamului în granițele sale etnice naturale. *El* a realizat-o. Cu cite dureri și tragice sacrificii din partea vrednicului nostru popor, știți cu toții, Ferdinand dând primul obștei exemplul virtuților patriotice și al eroicelor suferinți.

În cursul veacurilor, România a avut mulți suverani iluștri, unii temuți, alții respectați ori admirați pentru înțelepciunea sau bravura lor. Socotesc însă că nu greșesc când afirm, anticipînd judecata definitivă a posterității că Ferdinand I a fost dintre toți cel mai iubit.

În clipa supremă cînd El ne părăsește spre a se odihni într'o lume mai bună, atît de chinuit și de obosit în viața'i sclipitoare dar mult necăjită, un umilit al Său supus își îngăduie să'i închine următorul „Imn funebru", nu cu pretenția îngîmfată de-a mai adăoga o rază nouă la aureola veșnică ce'npodobește acum capul ce nu purta până ieri decît o trecătoare coroană regală, ci numai pentru a'mi cristaliza în ritmul versului lacrămile ce'mi curg astăzi șuvoi ca și din ochii tuturor bunilor români.

IMN FUNEBRU

Se cântă pe aceeași arie ca „Imnul Regal", însă în ton minor.

Trăiască Regele
În mintea tuturor,
De Neam întregitor
Desrobitor de Țară.

Fie 'n veci proslăvit
Printre noi,
El sublim s'a jertfit
În Război.

O, Doamne sfinte,
Rugăm fierbinte,
Presară flori cu a ta mână
Pe sacra'I tărînă.

Sinaia, 20 Iulie 1927

GEORGE RANETTI

Doliul Basarabiei

Chișinău, 21 Iulie

Trista veste a încetării din viață a regelui Ferdinand, anunțată abia astăzi întregii populațiuni basarabene prin tragerea de clopote, a fost primită cu adâncă durere și înfrânire.

Basarabia întreagă este cufundată în doliu adânc; pretutindeni mii de țărani, participînd la servicii religioase deplâng îngenuchiați, moartea Regelui țăranilor, desrobitorul Basarabiei de sub jugul rusesc.

Întreaga provincie de peste Prut, prin mii de telegrame expediate Familiei regale, își exprimă condoleanțele sale pentru marea pierdere și asigură de devotament, dragoste și credință nestărmurită pentru noul Rege Mihaiu I.

TELEGRAMA CONSILIULUI COMUNAL AL MUNICIPIULUI CHIȘINAU

Delegația permanentă a municipiului Chișinău primind vestea tristă s'a întrunit într'o ședință de doliu și s'a hotărît următoarele: se deleagă d. primar Gherman Pântea și consilierul comunal Eug. Königstadt să ia parte în numele municipiului la funeraliile naționale. Apoi s'a expediat M. S. Regina Maria, telegrama următoare:

„Consiliul comunal al municipiului Chișinău, adânc îndurerat de vestea încetării din viață a scumpului și marelui Rege, făuritor al României Mari, în numele populației din capitala Basarabiei îndoliate, depune la picioarele M. V. ploase sentimente de eterne regrete, pentru iubitul nostru Rege dispărut. Imaginea Lui va rămâne veșnic vie în sufletul Basarabiei renăscute sub domnia sa glorioasă".

*

La ora 1, în sala festivă a primăriei, cernită, s'a oficiat un parastas întru pomenirea marelui dispărut. Au asistat reprezentanții autorităților militare, prefectul județului Ed. Castano, prefectul de poliție David, întreg consiliul comunal cu funcționarii municipiului și o imensă lume.

Parastasul a fost oficiat de păr. iconom stavrofor Vasilescu, înconjurat de protodiaconul Ursache și corul arhiepiscopal.

S. S. păr. Vasilescu a ținut înainte o duioasă cuvântare, aducând elogii memoriei Regelui Ferdinand, relevând meritele Sale, netăgăduite. A terminat caldele cuvinte, făcând un apel la asistență ca să aibă aceeaș dragoste și devotament față de noul Rege, Mihaiu I.

A urmat serviciul divin, care s'a sfârșit la ora 2.

*

La ora 4 P. S. S. episcopul Dionisie, vicarul Arhiepiscopiei, înconjurat de tot clerul orașului a oficiat, în biserica catedrală, un alt parastas pentru pomenirea Suveranului.

La acest parastas a luat parte deasemenea, multă lume.

*

Prefectul județului Ed. Castano, a cerut Arhiepiscopiei să invite toate parohiile să oficieze zilnic parastase pentru pomenire.

*

P. S. Episcop Dionisie a plecat la București spre a lua parte la funeraliile naționale.

Cu același tren au mai plecat la București numeroase delegațiuni din diferite localități ale Basarabiei.

Anchetele noastre în Ardeal

Un nou spirit public în administrarea jud. Făgăraș

Îndrumarea sufletească și cea economică spre adevăratele necesități vitale ale populației Țării Oltului

În continuarea anchetei noastre asupra stării de spirit a populațiunei și nevoilor jud. Făgăraș — populație cunoscută prin tradiționala atitudine: „contra stăpânirei" — m-am adresat d-lui Al. N. Ștefănescu, inspector general administrativ, delegat prefect al județului, — d-sa fiind factorul care a contribuit, într'o largă măsură, la aplanarea incidentului cunoscut din orașul Făgăraș, fără alte urmări mai grave.

D-sa mi-a caracterizat astfel pe olteanul făgărășean: „cetățean dârz, dar bun, conștient de dreptul său, predispus însă prin caracterul luptelor naționale din trecut la rezistență și neîncredere față de orice act al stăpânirii".

Și a adăogat: „De-aci conflictele violente iscate dintr'o neînțelegere sau din cauza unui act de autoritate mai riscat pornit din zelul unui sau altuia dintre reprezentanții forței publice.

„Măsura neîncrederii merge chiar până a bănui că dacă i se face un bine, i se satisface o plângere, nu interesul general te-a condus ci trecătoare interese.

UN PROGRAM NOU

„Deși venit de curând în acest județ, mi-am dat osteneala să studiez atât firea cât și necesitățile populațiunii, fiindcă se impune *o radicală schimbare în felul de administrare a județului*, așa ca să dovedim buna credință și grijea părintească ce trebue să purtăm acestei populații.

„Voi face, sper, ca scările Prefecturii să nu mai fie loc public permanent de cereri și plângeri, fiind-că coborându-ne noi, din fruntea administrației, în satele chiar cele mai depărtate, și rezolvind în măsura posibilităților revendicările acestui popor cuminte, bun dar neîncrezător, — vom lăsa centrului numai ceeace nu a fost posibil să terminăm la fața locului.

INDUSTRIALIZAREA JUD. FAGARAȘ

Situația economică a județului impune o schimbare de directivă, îndrumând spre ținutul nostru inițiativele de industrie națională, fiindcă numai prin așezarea aci a cător-va industrii importante populația va căpăta mijloc de muncă și de bună stare. Brațe numeroase, populațiune harnică, vioaie, apă, pământ putin, însă căderi de apă importante — iată ceeace constitue în județul nostru elementele serioase și sigure de industrializare. Apropierea isvoarelor gazului metan face și mai potrivită regiunea noastră pentru industrie.

Legătura de cale ferată cu Câmpulungul — dacă s'ar realiza — ar deschide larg porțile unei activități economice și industriale bogate.

„Sperăm că prin stăruințele distinșilor reprezentanți în Cameră și Senat ai județului Făgăraș se va putea realiza ceeace este *condițiunea esențială a progresului ținutului nostru*, — iar, administrația județeană cu toate organele ei se va strădui a corecta neajunsurile din trecut și se va pune cu totul la dispoziția cetățenilor.

„Bine înțeles, înainte de orice: *aplicarea strictei legalități*, dar nu poruncite, cu forța, ci prin măsura înțelegerii intereselor generale în raport cu cele locale, prin educațiunea civică a populațiunii în spiritul că legea o ocrotește de-opotrivă și nu creiază exclusivitate de drepturi celor cari au *puterea* în mână.

„Funcționar de carieră, sper să las în acest județ, drept moștenire, spiritul nou cu care am venit, din încrederea guvernului, să administrez frumosul ținut al Țării Oltului și să fac mai apropiat contactul dintre populațiunea județului și organele de administrație ale statului".

Acestei opere ne dedicăm fără vre-un alt gând, rugându-vă să ne sprijiniți prin prețiosul concurs al ziarului „Universul", fie arătându-ne orice eroare s'ar fântui, fie popularizând elementele acțiunii de consolidare economică și de armonizare a spiritului public din Făgăraș cu cel din întreaga țară, printr'o cât mai apropiată legătură sufletească cu frații de pretutindeni.

Și voi încheia cu nădejdea că se va organiza acțiunea culturală de înfrățire printr'o cunoaștere mai adîncă a celor de aci cu cei de dincolo de Carpați".

Am rezumat aci aceste declarații fiindcă ele însemnează un angajament nu numai pentru actualul prefect al jud. Făgăraș, dar pentru oricare altul ar veni în fruntea lui.

V. st. i.

Regele Spaniei la San Sebastian

Paris, 21 (Rador). — M. S. Regele Spaniei a sosit la San Sebastian, unde a fost primit în gară, de întreaga familie regală.

Scoția cere autonomia

Londra, 21.— Cu ocazia desbaterei bugetului, un membru al partidului conservator vrând să vorbească despre șomajul din Scoția, președintele Camerei Comunelor i-a retras cuvântul. Deputații scoțieni au protestat vehement și unul dintre ei a strigat, că ar fi timp că Scoția să capete autonomia la fel cu Irlanda.

Aceste cuvinte au făcut o impresie adâncă asupra deputaților.

Lordul Rothermere atacat de presa cehoslovacă

Praga, 21.—Ziarele cehoslovace atacă vehement pe lordul Rothermere pe chestia scrisorii adresate d-lui Beneș. Ziarul „Venkov", organul primului-ministru Svehla, îl numește lord arogant, care are obrăznicia să spună, că tratatul de pace, care a fost alcătuit de o armată de experți, ar fi o eroare. Rothermere este reprezentantul grupului financiar, care tinde să acapareze căile ferate din Ungaria. Peste puțin va fi posibilă demascarea celui mai nou protector al Ungariei.

Profesorul Ioan Costescu

„Călugărul lui Böcklin", cu capul pleșuv, cu ochii plecați în jos, cântându-și la vioară rugăciunea, înaintea icoanei Sfintei Fecioare, — călugărul lui Böcklin, cu care Em. Bucuța, într'un articol apărut în No. 78 din 4 Aprilie al ziarului „Universul" a comparat pe profesorul pensionar Ioan Costescu, a deșteptat în sufletul atâtor și atâtor foști elevi, amintiri, care lâncezeau sub pânza de paianjen a vremii.

Ca prin minune, la citirea acelui articol, ne-am revăzut iar copii în clasele III-a, IV-a de liceu, în tovărășia altor copii mai mari sau mai mici, cari astăzi sunt scriitorul Em. Bucuța, advocatul Corneliu Mihalescu, profesorul Gheorghe Lazăr, d-rii Sărățianu, Banclu, Cristu, Marian, Em. Teodorescu și atâția alții... Și în cadrul acestui tablou de copilărie, am revăzut figura profesorului Ioan Costescu dela liceele Lazăr și Sf. Sava, din București. Astăzi el este un bătrân pensionar, păstrând cu o strășnicie de apostol credințele și entuziasmul tinereții. Dar cine l-a cunoscut în floarea bărbăției, atunci când ne-a adunat în jurul său și a înființat „Institutul filarmonic secundar", devenit mai târziu „Institutul filarmonic național", acela nu-l va putea uita. De bună seamă că și foști elevi mai înaintați în studii, pe vremea când profesorul Ioan Costescu a venit întâi la liceul Lazăr, — ca profesorii Gh. Vâlsan și Mircea Djuvara, Virgil Mora și ziaristul „Don José", își aduc cu plăcere aminte de profesorul talentat și entuziast care își inaugura cursul de muzică la liceul Lazăr, cu poemul muzical „Ale gândului avânturi", poezie a directorului Vasile Pătun.

Ne-a înfrățit cu muzica și cu primăvara profesorul Ioan Costescu. Ne-a înfrățit cu frumusețea și cu entuziasmul!

În micul lui apartament din str. Viitorului, iar mai târziu în casele din str. Cometei, câte după amiezi neuitate de Duminică n'am petrecut noi, în muzică și în lecturi, în intimitatea profesorului Ioan Costescu!

Primăvara, de cum dădea coltul ierbii, porneam la drum. Locașuri de reculegere și de pietate din jurul Bucureștilor, mănăstirile Cernica și Pasărea, Căldărușani și Snagovul, le-am cercetat pe toate. Satul Măgurele, cu școala lui de fete și cu nostalgicul lac, sub farmecul căruia Eminescu a scris „Somnoroase păsărele", câte ceasuri de nevinovată veselie nu ne-au prilejuit! Iar mai târziu, când împrejurimile Bucureștilor ne-au devenit familiare, cu câtă înfiorare pășeam pragul mănăstirii „Văcărița", sau suiam dealul, la Mănăstirea Dealului, pentru a ne descoperi în fața craniului învingătorului dela Călugăreni.

Nu numai un muzicant, compozitor de talent și maestru îndrăgostit de arta sa, ci și un mare educator al tinerimii a fost profesorul Ioan Costescu, iar „Institutul filarmonic național" cel întemeiat de el, tocmai acest mare scop îl urmărește: educația națională, patriotică, religioasă și morală a tinerimii. Ideea de împlinire a datoriei, de cinstire a cuvântului dat, de punctualitate, dela el le-am deprins; sentimentul iubirii de patrie și respectul credinței strămoșești au găsit în profesorul Ioan Costescu un vajnic apărător, care-și punea tot sufletul pentru a face să ne pătrundem de ele.

Câtă credință, câtă însuflețire! Iar noi, zecile și sutele de elevi, și mai de aproape și mai de departe, în ce mod vom ști să dovedim recunoștința, cu care-l însoțim să-i stăm alături în bătrânețea lui?

Emanoil Bucuță a trezit conștiințele; alți foști elevi, ca advocatul Corneliu Mihalescu, au lansat ideea de a se tipări, cu titlu omagial, opera muzicală întreagă a lui Ioan Costescu. Ce fericită idee! Opera aceasta, — începând cu „Păsărica trecătoare" și înălțându-se treptat până la „Imnul lui Lazăr" și „Suioarei Mele", — ne-a încălzit și ne-a fermecat tinerețea. Foștii elevi, prin subscripție publică sau și numai prin cotizarea lor personală, să o retipărească în semn de suprem omagiu, și să o dăruiască neamului românesc întreg! Cu atât mai mult sunt datori s'o facă, cu cât bătrânul profesor a dăruit întreaga avere „Institutului filarmonic național" și Casei școalelor.

Foștii elevi sunt îndrumați a-și trimite contribuțiunile lor d-lui major medic Emanoil Teodorescu, Cernavodă.

Petru I. Teodorescu
profesor în Brașov

MIȘCAREA PLANETELOR pe căi n'a intrigat. Răspunsul e dat în ziarul **Științelor și al Călătoriilor Nr. 29 de Marți 19 Iulie.**

Planuri economice în Germania

Tarifele vamale și convențiile comerciale

Berlin (Uta).— Unii din membrii guvernului s'au preocupat mult, în timpul din urmă, de planurile politico-comerciale. În rezumat, năzuințele guvernului Reichului în chestiunea aceasta ar fi următoarele: Sprijinirea unei acțiuni din partea Ligii Națiunilor cu scopul de a obține o reducere generală a tarifelor vamale urcate; continuarea politicii de convențiuni comerciale în sensul ca prin convențiuni tarifare să fie reduse tarifele vamale urcate și în fine măsuri autonome în vederea reducerii tarifului vamal propriu. Cum cele două planuri dintâi nu cam sunt aproape de momentul prielnic al înfăptuirii lor, deoarece negocierile internaționale necesare nici n'au început, tot interesul este îndreptat asupra măsurilor autonome plănuite de guvernul Reichului pentru reducerea tarifului vamal german. În privința aceasta se intenționa la început aducerea unei legi pentru reducerea a mai mult de o sută de pozițiuni și numai pentru articole industriale. Intenția a fost modificată în sensul ca proiectul de lege respectiv să fie mai întâi supus consiliului economic al Reichului.

Guvernul a fost determinat la aceasta mai mult de cererea agricultorilor pentru o însemnată urcare a vămilor agrare, spre a se restabili astfel paritatea pierdută între timp dintre vămile agrare și industriale. Deoarece însă guvernul și partidele guvernamentale nu s'au putut decide la o urcare generală a tarifelor vamale pentru articolele agricole, restabilirea parității în chestiune urmează să se facă prin reducerea vămii la produsele industriale. Ministrul de economie națională al Reichului a declarat într'o cuvântare ținută la Hamburg, că la o procedare unilaterală a Germaniei în această chestiune nici nu e de gândit. Deaceea guvernul trebue să facă demersurile pregătitoare, a căror realizare apoi trebue să depindă sau să fie influențată de atitudinea celorlalte state. Atitudinea celorlalte state față de hotărîrile conferinții economice — a arătat ministrul — joacă un mare rol. În ceeace privește grupele de mărfuri la cari se intenționează reducerea taxelor vamale, ministrul german a spus, că la reducerile autonome se vor avea în vedere numai țările cari se bucură de clauza națiunii celei mai favorizate.

Relativ la planurile aplicării diferențiate a reducerilor vamale pe diverse țări, se ridică chestiunea dacă sistemul tarifului unitar trebue să fie modificat în favoarea sistemului dublu. În prezent o triplă diviziune a tarifului vamal: tariful autonom, tariful autonom redus și tariful convențional față de statele respective. Probabil că guvernul va renunța la alcătuirea unui proect de lege detaliat pentru reducerile vamale, cerând întâi consiliului economic al Reichului să studieze chestiunea și să prezinte propuneri. Atitudinea Germaniei în chestiunea vamală va atârna de măsurile similare ale țărilor de concurență principale. Este deci aproape sigur că Germania nu va putea proceda la reducerea tarifului vamal german fără contra măsuri corespunzătoare din partea străinătății. Planurile politico-comerciale ale guvernului Reichului joacă, firește, un rol principal la tratativele respective cu Franța. Guvernul Reichului vrea să-și afirme și valorifice voința sa pentru o reducere reciprocă a tarifelor.

Guvernul spaniol distinge pe reprezentantul ziarului „Universul" la Paris

Paris, 21 (Rador). — *Se anunță din Madrid, că guvernul spaniol a conferit d-lui Păltânea, trimisul special al ziarului „Universul", la congresul presei latine din Madrid, crucea ordinului „Pentru Merit". Trimisul ziarului „Universul", a luat parte activă la lucrările congresului, unde a vorbit în numele presei române.*

D. Stelian Popescu va reprezenta România în marele consiliu al presei latine, a cărui creare s'a decis în congresul dela Madrid.

Întâmplări din capitală

Sinucidere sau nenorocire

Într'o cameră din subsolul imobilului din strada Profetului Nr. 12, s'a găsit mort studentul V. T. Cernățeanu. Cadavrul a fost găsit lungit pe pat, iar în cameră un miros greu de gaz, care a emanat dela robinetul lămpii ce fusese lăsat deschis.

Avizându-se poliția, la fața locului a sosit șeful circ. XVI, care a dispus transportarea cadavrului la morgă.

Până în prezent, nu s'a putut constata dacă la mijloc e o sinucidere sau o nenorocire. Nenorocitul este student în anul I la Școala de științe de stat și de fel din T.-Jiu. La percheziția făcută nu s'a găsit nicio scrisoare din care să se poată afla ceva.

N-rul 30 CAMILO CASTELLO BRANCO

Iubire de pierzanie

Roman

Traducere din portugheză de AL. POPESCU-TELEGA

„Aveam noi pe atunci un moș, tare bătrân și venerat, numit Antonio da Veiga. El a făcut minunea, și iată cum: Se duse la tata și-i zise: M'a ținut Dumnezeu până la optzeci și trei de ani. Putea-voiu să mai trăesc vreo doi-trei? Asta nu mai e vieață: dar a fost și cinstită, și fără pată până azi, însă acum așa mi se va sfârși: ochi-mi nu vor vedea necinstea familiei. Domingos Botelho, sau îmi făgădurești pe loc să scapi pe fiutău dela spânzurătoare, sau, dacă nu, mă omor în fața ta. Zicând astfel, își îndreptă la gât un briciu de ras. Tata îi opri brațul și promise că Simion n'avea să fie spânzurat.

„A doua zi plecă la Porto, unde avea mulți prieteni la Curtea de Apel și de acolo la Lisboa.

„La începutul lui Martie 1805, mama află cu plăcere că Simion fusese mutat în temnița Curții de Apel din Porto, biruindu-se împotrivirea dârjă a pârîtorilor: Tadeu de Albuquerque și surorile mortului.

„Pe urmă

Intrerupem aci scrisoarea, spre a nu premerge povestirii faptelor, pe care, conform artei, cuvine-se să le legăm de acolo de unde am rupt firul.

Simion vedea nepăsător sosind ziua judecății. Luă loc pe banca ucigașilor, fără apărător și fără martori. La întrebări răspundea cu același sânge rece cu care răspunsese la interogatoriul judecătorului de instrucție. Obligat să explice pricina crimei o făcu cinstit, fără să pronunțe numele Teresei Clementina de Albuquerque. Când avocatul acuzării rosti acest nume, Simion Botelho se ridică de odată și zise:

— Ce caută numele unei domnițe în lăcașul acesta al infamiei și sângelui? Cine-i acuzatorul mizerabil, care nu știe, după completa mărturisire a răului, să probeze necesitatea călăului, fără a mai mânji reputația unei femei? Eu m'am învinovățit în deajuns: să grăiască legea și tacă netrebnicul care nu se pricepe să acuze fără să pângărească.

Judecătorul îi impuse tăcere. Simion se așeză murmurând:

— Toți sunteți niște nemernici!

Răul își ascultă sentința de moarte prin spânzurătoare, înnălțată pe locul delictului. În acelaș timp, din mulțime, izbucniră țipete sfâșietoare. Simion se întoase spre popor grăind:

— Veți asista la un frumos spectacol, domnii mei! Spânzurătoarea-i singura sărbătoare a norodului! Duceți de aci pe această sărmană femee ce plânge: e ființa unică pentru care supliciul meu nu va fi o petrecere.

Mariana fu transportată pe brațe în căsuța ei, din apropierea temniței. Brațele vânjoase ce-o duceau erau ale tatălui.

Simion Botelho, când, în floarea celor optesprezece ani, se întorcea dela tribunal la închisoare, auzi câteva glasuri ce-și ziceau așa:

— Cât trebue să sufere!

— E bine făcut! O să plătească pentru nevinovații spânzurați de tată-său.

— Vrea să pue mâna pe domniță, trăgând la gloanțe.

— Boerii ăștia parcă nu mai știu altceva decât să ucigă!...

— Să fi omorît pe un sărac, să fi văzut că n'ar fi pățit nimic!

— Așa e!

— Cum merge cu capu' pe sus!

— N'avea grijă: curând curând o să se găsească cine să i-l rostogolească și pe jos...

— Am auzit că a și pornit încoa gâdele...

— A sosit astănoapte, cu două satâre într'o ladă.

— L-ai văzut tu?

— Nu; dar mi-a spus cuscra c'a auzit dela vecina cumnatului sori-mi; călăul stă ascuns într'o închisoare.

— Îți duci copiii să vază pe osândit?

— Cum să nu. Asemenea pilde nu trebue pierdute.

— Până acu' eu am văzut vreo trei spânzurați, toți pentru omor.

— D'aia, acu' doi ani, ai trimis pe lumea cealaltă pe Amaro Lampreia!...

— Dacă nu-l curățam eu, mă miruia el pe mine.

— Atunci la ce slujește exemplu'?

— Eu, de unde să știu? Așa sfătuește părintele Anselm pe părinți, să-și ducă copiii să vază pe spânzurați.

Atât de rătăcit era duhul lui Simion, încât de câteva ori îi flutură pe buze un zâmbet pricinuit de filosofia poporului, asupra spânzurătoarei.

Închis în celulă, fu anunțaat să facă apelul în termenul legal. Răspunse că nu făcea apel; că era mulțumit de soartă și împăcat cu hotărîrile justiției.

Întrebă de Mariana, iar temnicerul îi spuse c'avea să trimeată s'o cheme. Sosi Ion da Cruz și plângând se văita că-și pierdea fata, fiindcă o lăsase aiurind, vorbind de spânzurătoare și cerând să fie omorîtă întâiu ea. Usturătoare fu atunci durerea studentului înțelegând, parcă l-ar fi fulgerat de odată adevărul, că Mariana îl iubia până la moarte. Câteva clipe i se păru că i se ștergea din inimă icoana Teresei, dacă e cu putință să gândim astfel. O vedea ca pe un înger răscumpărat în senină contemplare a Creatorului: și zăria pe Mariana ca un simbol al torturei, murind pe îndelete, fără clipe de iubire răsplătită pe care i le-ar fi prilejuit gloria martiriului. Una, murind iubită; cealaltă, în agonie, fără să fi auzit cuvântul „iubire" din gura ce numai rareori bâlbâia reci vorbe de mulțumire.

Și plânse atunci bărbatul acela de fier. Plânse lacrimi ce prețuiau deajuns cât amarurile Marianei.

— Îngrijește-ți fata, meștere Ioane! — zise Simion într'o rugă arzătoare — lasă-mă pe mine: sunt zdravăn și sănătos. Du-te de mângâie pe sărmana ființă, născută în zodia stelei mele rele. Ia-o din Vizeu; du-o acasă. Scap'o ca să-mi rămâie pe lume două surori să mă plângă. De acum nu mai am nevoe de nimic. În scurtă vreme voiu fi dus în capelă: ar fi bine să nu afle Mariana.

(Va urma)